

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

ฉบับวันพุธที่ 13 ตุลาคม พ.ศ.2559

ห้ามนำ...ธรรมชาติดิน

เมื่อวานวันน้ำท่วมในลุ่มเจ้าพระยา โดยเฉพาะพื้นที่ จ.พระนครศรีอยุธยา และจังหวัดใกล้เคียง ไม่ใช่เรื่องแปลก เพราะเป็นธรรมชาติของลำน้ำเจ้าพระยา ตั้งแต่ปากน้ำโพไปจนถึงปากน้ำสมุทรปราการ แม่น้ำเจ้าพระยาจะมีความกว้างเฉลี่ยอยู่ที่ 200 ม. แต่เมื่อมาถึงบริเวณแกะเมืองอยุธยา ความกว้างลดเหลือ 83 ม. เป็นธรรมชาติของน้ำหลักในถ๊ดฝน เมื่อเจอที่แคบไว้ได้ไม่สะดวก น้ำท่าเลยเห้อทันลันตั้งเป็นน้ำท่วม น้ำท่วง ไปทั้ง 2 ฝั่งเจ้าพระยา และถ้ามีมากๆ จะหลักไว้เหลือเข้าท่วมกรุงเทพฯ เหมือนปี 2554 หนทางที่จะแก้ปัญหาได้ที่ดีสุด ต้องหาทางระบายน้ำลงทะเลไปได้เร็วที่สุด แต่ที่ผ่านมาบ้านเราได้ใช้วิธีการนี้มากแค่ไหน...ไม่ต้องย้อนอดีตไปไกลให้มาก เอาแค่หลังน้ำท่วมปี 2554 ตลอด 2 ฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา เน้นแก้ปัญหากันแบบใหม่ แบบคนเห็นแก่ตัว คิดแต่ปัจจุบันให้พั้นบ้านตัวเองหรือเปล่า ทำแต่คันกันน้ำไม่ให้เข้าบ้านเข้าเมืองตัวเอง และเมื่อเกิดฝนตกขึ้นในพื้นที่ หรือมีน้ำร้าวไหลเข้ามาก็ใช้วิธีสูบออกไปให้พั้นบ้านตัวเอง เป็นอย่างนี้ใช่หรือไม่

เมื่อต่างคนต่างกัน...สุดท้าย คันกันน้ำเข้า กลายสภาพเป็น คันกันน้ำออก ฝนตกหนักมีน้ำร่องระบายน้ำมากมาก นอกจากรูบบกอกไม่ทัน น้ำที่สูบออกไปยังหมุนวนกลับมาท่วมน้ำซ้ำเข้าให้อีก จากน้ำทะเล หนอง และธรรมชาติอีกอย่างของคน

ผลศึกษาการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ทั้ง 2 ฝั่งเจ้าพระยา ย้อนหลังไปจนถึง 2543 เปรียบเทียบกับปี 2555 หลังน้ำท่วมใหญ่ ของ กรมชลประทาน พบว่า พื้นที่ที่หุ่งที่เคยเป็นช่องทางระบายน้ำลงทะเลได้หดหายไปอย่างรวดเร็ว เจ้าพระยาฝั่งตะวันออก จากเดิมมีอยู่ถึง 29.1% ลดเหลือ 8.1% เจ้าพระยาฝั่งตะวันตก จากมีทุ่งรับน้ำได้ 81.9% เหลือ 67%...ที่เพิ่มขึ้นมาแทน หมู่บ้านจัดสรร โรงงาน ยังน้ำไม่พอ ยังขวางทางน้ำให้ลงทะเล เมื่อบวกผสมกับแนวคันกันน้ำ การระบายน้ำล้นเข้าทุ่ง น้ำร่องระบายน้ำลงทะเล เลยเลิกแคมเป็นคราวๆ...ไม่ต่างกับอยุธยา ที่เลิกแคม เพราะธรรมชาติภูมิศาสตร์ของแม่น้ำบังคับแต่คราวๆ กันน้ำที่กรุงเทพฯ เลิกแคม เพราะธรรมชาติของคนที่ยากจะแก้เหมือนกัน

"พาณิชย์" ตั้งตรวจสอบเชอร์วิส ชาร์จ สั่งร้านอาหารติดป้ายให้ชัดเจน ชี้ผู้บริโภคเมืองไทยเสื่อมไม่หาย

นางนันทวัลย์ ศกุนตนาค อธิบดีกรมการค้าภายใน เปิดเผยว่า กรมได้แจ้งไปยังสมาคมภัตตาคารไทย เพื่อให้แจ้งสมาชิกที่เป็นร้านอาหารทั้งหมด ให้ปิดป้ายแสดงราคาค่าบริการ (เชอร์วิส ชาร์จ) ภายในร้านอาหารให้ชัดเจน เพื่อให้ประชาชนที่เข้าไปใช้บริการรับทราบ โดยการแสดงราคาเชอร์วิส ชาร์จ ต้องจัดทำไว้บนรายการอาหาร (เมนู) หรือติดป้ายแสดงไว้ที่เคาน์เตอร์ หรือป้ายหน้าร้านหากร้านคิดค่าเชอร์วิส ชาร์จ

ทั้งนี้ หากร้านอาหารใดไม่ปิดป้ายแสดงค่าเชอร์วิส ชาร์จ และเรียกเก็บในภายหลัง ประชาชน หรือผู้ใช้บริการร้านอาหารแห่งนั้นๆ มีสิทธิ์ปฏิเสธไม่จ่ายได้ แต่หากร้านอาหารยังเรียกเก็บค่าเชอร์วิส ชาร์จ ให้ผู้ใช้บริการเก็บหลักฐานจากใบเสร็จ และร้องเรียนมายังสายด่วน 1569 ซึ่งกรมจะส่งเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบ หากพบว่ากระทำการที่ผิดจริง จะมีโทษตามพระราชบัญญัติ (พ.ร.บ.) ว่าด้วยราคัสินค้าและบริการ พ.ศ.2542 มาตรา 28 ปรับไม่เกิน 10,000 บาท

นอกจากนี้ กรมจะเข้าไปดูแลการคิดอัตราค่าบริการเชอร์วิส ชาร์จที่เป็นธรรมด้วย ซึ่งปกติการคิดค่าบริการ เชอร์วิส ชาร์จของร้านอาหารทั่วไปจะเรียกเก็บที่อัตรา 10% ของมูลค่าอาหารที่ใช้บริการในแต่ละครั้ง แต่หากมีการเรียกเก็บสูงกว่า 10% ขึ้นไป อาจเข้าข่ายคิดค่าบริการสูงในอัตราเกินสมควร เพราะจะเข้าข่ายผิดมาตรา 29 ว่าด้วยพฤติกรรมขายไม่เหมาะสม จะมีโทษปรับ 140,000 บาท จำคุก 7 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

“เรื่องเชอร์วิส ชาร์จ เกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน แต่กรมจะใช้กฎหมายที่มีอยู่เข้ามาดูแลการคิดค่าบริการให้กับประชาชน โดยต้องปิดป้ายแสดงให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้บริโภคตัดสินใจว่าจะใช้บริการร้านอาหารแห่งนั้นหรือไม่”

นางนันทวัลย์กล่าวว่า การดูแลราคาสินค้าในช่วงน้ำท่วม หลายๆพื้นที่ โดยในเดือน ต.ค.นี้ กรมได้นำน้ำดื่มบรรจุขวด ตรวจสอบทราย เข้ามาอยู่ในบัญชี สินค้าอ่อนไหว (เอสแอล) ที่ต้องติดตามราคากันวัน เพราะพื้นที่ประสบภัยน้ำท่วมมีความจำเป็นต้องใช้สินค้าดังกล่าว อาจเกิดจลาจล โอกาสขึ้นราคา หรือสร้างความปั่นป่วน ทำให้สินค้าขาดแคลน จึงต้องติดตามสถานการณ์ทุกวัน ล่าสุด ตรวจสอบทรายเท่าที่ตรวจสอบยังไม่พบว่ามีการขายเกินราคา หรือขาดแคลน โดยตรวจสอบรายขนาด 15 กิโลกรัม (กก.) ราคาปกติ ตรวจสอบละ 25-30 บาท หากพื้นที่ได้ขายเกินราคาให้ร้องเรียนมาที่สายด่วน 1569